

[Ministeren for offentlige arbejder]

nogen særlig stor interesse i Danmark. Jeg synes bare, jeg ville rette, nu, hvor lejlighed gives, denne oplysning til det mere korrekte og i øvrigt henvise hr. Poulsaard til at genlæse, hvad der blev sagt ved den lejlighed, for det står faktisk alt sammen som en udmærket besvarelse af den forespørgsel, hr. Poulsaard her har rejst.

Forhandling

Poulsaard (FP):

Da jeg er en høflig mand, skal jeg starte med at sige tak for svaret.

Statsministeren sagde nej til det, jeg har spurgt om, men reelt var det et ja. Man ville det. Vi fik en lang, lang udredning. Det er jo meget teknisk det hele. Derfor har jeg lidt mod sædvane allieret mig med nogle, og vi har fået et manuskript, men inden jeg går over til manuskriptet, har jeg da lyst til lige at knytte et par kommentarer til det, som ministeren for offentlige arbejder omtalte.

Jeg begrundede min forespørgsel for det første med, at vi var meget utilfredse med det svar, vi fik i folketinget, hvad jeg også gav udtryk for den dag. Jeg takker for den berigtigelse, der nu kommer fra ministeren. Men der er noget, vi slet ikke kan blive enige om.

Når ministeren for offentlige arbejder siger, at der ikke er plads til alle disse frekvenser, er der altså andre, der har forstand på de dele, der siger, at der sagtens kan blive plads til 5.000. Vi har ikke brug for 5.000, vi har allerhøjest brug for 500. Når ministeren siger, at man gerne vil give tilladelse til det, vil man jo ikke give tilladelse alligevel, for i næste sætning er der en masse forbehold. Det er selvfølgelig hybridnettet, der spøger i baggrunden. Sådan som situationen tegner sig i øjeblikket, bliver det, danske TV-seere kan få lov til at se, to svenske programmer, et norsk, det danske TV 2, to tyske programmer, og så er der ikke plads til mere i det net. Det er faktisk det, ministeren siger, og det er lige præcis det modsatte, vi vil. Vi siger, der er plads til alle de programmer, der kommer. Det har vi fra pålidelig kilde, hvis man kan sige det sådan.

Fremskridtspartiet går ind for personlig frihed, og vi går også ind for privatiseringen. Det har vi jo hørt lidt om at regeringen gik ind for i sin tid. Det gælder også på medi-

eområdet, og som en logisk følge heraf går vi naturligvis ind for, at fællesantenneanlæg får lov til direkte modtagning af TV-programmer fra kommunikationssatellitter. Dette prøver regeringen på alle mulige måder at spænd ben for. Det mener jeg vi kan dokumentere.

I øjeblikket er der intet, som teknisk forhindrer de eksisterende fællesantenneanlæg i at opsætte en parabolantenne i forbindelse med de eksisterende anlæg. Via disse antenner kunne halvdelen af danske seere, som er tilsluttet fællesantenneanlæg, i løbet af få måneder modtage programmer som Sky Channel, som sender 8 timer daglig, eller fransk TV-5. Det ville ikke koste samfundet en rød øre – det har ministeren også sagt her – da det er betalt via den europæiske satellitunion. Det er England, der stort set betaler det.

Men kulturministeren bliver ved med at give afslag på ansøgninger fra antenneforeninger om tilladelse til direkte nedtagning af disse programmer og begrundet det, som ministeren for offentlige arbejder sagde, med frekvensproblemer. Det benægter vi, og det benægter en masse fagfolk at der er.

Jeg kan også henvise til den artikel, der står i Berlingske Tidende i dag om, hvordan Palmes Sverige vil klare problemerne. Vi kan ikke forstå, når små lande som Holland, Finland og andre lande kan få plads, hvorfor vi ikke kan få plads. Vi kan da få plads til vore skibe og andre ting, hvis det endelig skulle være det. Det giver altså ikke problemer i de andre nordiske lande, heller ikke i England, Østrig, Schweiz, Tyskland og Frankrig, men dér, hvor hunden ligger begravet, er i P & T, som har forsynet ministeren med de tekniske detaljer. Da det er P & T, som vil tjene millioner via mono-polet på nedtagning af signallerne, er det måske ikke så mystisk endda.

De lande, jeg omtalte før, har altså valgt at bruge den liberale del af en aftale med Den internationale Telekommunikationsunion, altså ITU, som siger, at det er et nationalt anliggende, hvorvidt det alene er teledministrationen, der skal forestå nedtagning af programmerne, eller om der skal gives autorisation til private selskaber. Derfor kan regeringen lige så let som at klø sig selv i nakken give lov til det, hvis den vil, men det ønsker regeringen ikke på grund af hybridnettet. Det er på den baggrund, regeringens krumspring skal ses.